

[Arbejds- og socialministeren.]

i denne henseende får en rimelig behandling, nemlig den halvårige regulering, som andre, der får indtægtsregulering ifølge pristallet, nyder godt af. Ved de forhandlinger, der har været ført i det andet høje ting, har man ment, og alle har sluttet sig til denne tanke, at det vil være rimeligt for indeværende år at yde det, vi før har kendt på dette lovgivningsområde: et eengangstillæg. Det forslag, der foreligger her, går da ud på, at der ydes aldersrente- og invaliderentenydere et eengangstillæg for indeværende år, samtidig med at det foreslås, at renten fra 1. april 1952 pristalsreguleres halvårsvis.

Et andet spørgsmål, som ikke direkte berøres i lovforslaget, har ved en tidligere lejlighed været ført frem i dette høje ting, nemlig spørgsmålet om den nye medicinordning. Det vil fremgå af den betænkning, som folketingsudvalget har afgivet, at spørgsmålet nøje har været drøftet. Jeg vil gerne benytte lejligheden her til at fremhæve, at de synspunkter, der har været fremme om, at enkelte bestemmelser i de cirkulærer, der blev udsendt straks efter lovens gennemførelse, burde ændres efter den erfaring, man har indhøstet, er synspunkter, som ministeriet kan slutte sig til. Jeg vil derfor gerne understrege overfor dette høje ting, som jeg gjorde det i det andet høje ting, at der vil blive udsendt yderligere cirkulærer om retningslinierne for den fremtidige ydelse af medicin.

Da denne sag ofte har været drøftet, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at selvfølgelig må hovedretningslinien holdes, idet man fra samtlige sygekassers side har ønsket en besparelse på medicinområdet. Dette hovedsynspunkt vil man selvfølgelig stadig bevare, men der er enkeltheder vedrørende denne samfundsgruppe, alders- og invaliderentenyderne, der jo er kommet i en meget vanskelig stilling, som vil kunne afbødes ved de foranstaltninger, jeg her har gjort rede for overfor det høje ting.

Det andet høje ting har vedtaget lovforslaget, og jeg vil håbe, at man ved en hurtig behandling i dette høje ting vil ophøre forslaget til lov.

Aage Knudsen: Det er fra alle sider indenfor alle rigsdagens partier ikke een, men flere gange udtalt, at dette, at man fra det offentliges side i den senere tid har været nødt til at pålægge befolkningen betydeligt større byrder i form af forøgede skatter, bl. a. fordi man har været nødt til at ofre en betydelig merudgift på genopbyg-

ningen af vort forsvar, ikke måtte virke på den måde, at man derved blev nødsaget til at sænke den sociale standard her i landet. Der har været enighed om fra alle sider, at den sociale standard ikke måtte forringes. Men hvis vi ser på de lovforslag af social karakter, som er fremsat på rigsdagen gennem de sidste måneder, er der i hvert tilfælde et par af dem, for hvis vedkommende man ligesom kan skimte en tendens til at søge at forringe vilkårene på de områder, som de pågældende love omfatter. Jeg tænker her på lovforslaget om skolebespisning, som blev vedtaget her i rigsdagen i sommer, og som i forhold til det, der var gældende før, betød en betydelig nedskæring på dette område. Jeg tænker også på de to forslag, der den 3. oktober blev fremsat i det andet høje ting angående henholdsvis brændselshjælp til arbejdsløse og pristalsregulering af alders- og invaliderenter.

Hvad angår det sidste spørgsmål, reguleringen af alders- og invaliderenten, gik den højtærede arbejds- og socialministers lovforslag kun ud på at ændre folkeforsikringslovens § 85 på en sådan måde, at der i fremtiden skulle finde en regulering sted af renten to gange om året på grundlag af pristallets udvisende, så at renten også skulle reguleres pr. 1. oktober på grundlag af julipristallet. Hvis dette lovforslag var blevet gennemført uændret, havde det betydet, at rentenyderne havde fået et tillæg til renten på 6 pct. fra 1. oktober til 1. april, altså kun 36 pct. af et månedligt rentebeløb med tillæg. Jeg må dog erkende, at den højtærede socialminister i det andet høje ting under forhandlingerne om lovforslaget har vist forhandlingsvilje overfor de ønsker, der blev fremsat fra mit parti med hensyn til ændringer i lovforslaget, og disse ønsker er delvis blevet imødekommet.

Mit parti har fra første færd ønsket, at der i år blev ydet et eengangstillæg, der dækkede den prisstigning, der havde fundet sted siden rentens sidste regulering pr. 1. januar 1951, og ligeledes har vi ønsket, at der blev ydet rentenyderne en erstatning for den forhøjelse af skotøjspriserne og skotøjsreparationerne, som var en følge af det såkaldte hudeforlig i foråret, hvorefter der blev ydet en rabat til børn på 40 kr. pr. barn. Endelig ønskede man fra vor side, at det medicincirkulære, socialministeriet udsendte den 28. juni 1951, blev ændret, så at der igen blev mulighed for socialkontorerne til at yde rentenydere godtgørelse for betalingen af den medicin, som de nødvendigvis skulle have.

Disse ønsker er i nogen måde blevet op-